

II Kalendarium

Rehabiliteringspedagogik, 10-poängs Internetkurs (halvfart) höstterminen 2003 för läkare, sjuksköterskor, sjukgymnaster, sociologer, arbetsterapeuter och andra som arbetar med långtidssjukskrivna i grupp, arrangerad av Certec (Centrum för rehabiliteringsteknisk forskning), Lunds tekniska högskola
Kursledare: *Gunilla Brattberg*

Kursen är inriktad på hur man med existentiella gruppsamtal på ett kostnadseffektivt sätt kan rehabilitera långtidssjukskrivna människor tillbaka till aktiva liv. Under kursen förmedlas erfarenheter från arbete med smärtpatienter och personer med utbränningsdiagnoser i projektet Värkstad. Kursen ges över Internet och startas med två halvdagar i Lund För ytterligare information, kontakta Lena Leeven, tel 046-222 46 95, e-post: lena.leeven@certec.lth.se eller se webbplatsen: www.certec.lth.se/rpls/ Kursen är avgiftsfri. Sista anmälningsdag är den 1 juni

Prehospital akutsjukvård, SK-kurs 13-17 oktober, Göteborg, i arrangemang av Beredskapsenheten/PKMC i Västra Götalandsregionen tillsammans med Sahlgrenska akademien vid Göteborgs universitet och Försvarets sjukvårdscentrum

Kursen är avsedd för blivande specialister inom anestesi och kirurgi, andra specialister med prehospital verksamhet (t ex allmänläkare i glesbygd, akutmedicinare) samt försvarsmaktens läkare som skall verka i internationella missioner

Kursinnehåll

- Handläggning av akuta medicinska tillstånd och traumatiskt betingade skador
- Ledning av sjukvård på skadeplats
- Dirigering och prioritering av sjuktransporter
- Taktisk losstagning av skadad
- Grundläggande kunskap om flygmedicin

Anmälan görs senast den 15 augusti till Beredskapsenheten/PKMC, Regionens Hus, 405 44 Göteborg. Anmälningsblankett finns att hämta på webbplatsen:

www.vgregion.se/beredskap eller kan beställas via e-post:

anne-marie.engstrom@vgregion.se.

Förfrågningar om kursen ställs till Per Örttenwall, beredskapsöverläkare, Beredskapsenheten/PKMC, e-post: per.orttenwall@vgregion.se

Människan och den medicinska mångfalden, skandinavisk forskningskonferens om alternativ och komplementär medicin, 18-19 september, Loka Brunn, Grythyttan, i arrangemang av Människors värde, hälsa och vitaliserande processer, en forskningsprofil vid Örebro universitet

Ytterligare information lämnas av Motzi Eklöf, e-post: motzi.eklof@ioh.oru.se

Genvägen till evigheten

Människan vill leva länge men inte bli gammal. Innerst inne kan man känna sig ung, för det är svårt att uppfatta hur tidens tand har gnagt på en själv. I de yngre mannaåren formar man sin självbild och behåller den bilden genom livet.

Jag känner mig som om jag vore densamme som när jag var ung, och det kan vara svårt att erkänna sitt eget åldrande. Men nuförtiden är jag ständigt förföljd av en gammal gubbe som hoppar fram och ställer sig i vägen varje gång jag tittar i en spegel. Jag ser inte längre mig själv som jag minns mig, bara den gamle irriterande gubben.

Mänkligheten har alltid drömt om ett evigt liv. Då kan man ju önska sig evig ungdom också när man ändå är i farten med önskan. Men skulle det fungera? Hur skulle det bli om man hade ett evigt medvetande och fick behålla sin identitet och sina intressen?

Vad skulle vi fylla evigheten med? Jag skulle hinna lära mig saxofon riktigt bra, och när jag lärt mig alla Charlie Parkers solon så kan jag spela dem 10, 100 eller 1 000 gånger till. Det slutar snart att vara roligt. Det man tycker allra bäst om kommer att bli det man avskyr mest, och paradiset förvandlas därför till ett helvete, desto mer raffinerat, om man bara måste hålla på med sina tidigare favoritsysselsättningar. Och om det bästa man vet blir helt odrägligt, hur blir det då med allt annat? Nej, vi är konstruerade för att uppskatta våra små jordiska glädjeämnen, och vi uppskattar dem desto mer ju mer sällsynta och svåra de är att uppnå. Och vi vet att lyckan tar slut.

Evigheten passar alltså inte för människor, åtminstone inte för människans medvetna hjärna. Men evigheten har vi ändå, även om de flesta inte ser det. Med reservation för att om solen slutar lysa så allt levande på jorden upphör, är det så att alla varelser som fortplantar sig redan äger en inteckning i evigheten.

Tag vilken som helst av dina kromosomer i ett par, där den ena kromosomen är från pappa och den andra är från mamma. Förälderns kromosom har delat sig och helat sig många gånger. Den har kommit från en tidigare generation och överlevt en individs död genom att efter en kort resa i en spermie eller ett ägg förena sig med en annan

kromosom och bygga upp nytt liv. En sådan kedja sträcker sig bakåt i tiden till långt före stenåldern, och den kommer att fortsätta i framtiden längre än vad man kan överblicka. Det är visserligen bara en minoritet av kromosomerna som tar sig över till nästa generation, men just den lilla andelen är släktets livlina. Dessa kromosomer dör aldrig.

Att vi lever vidare i våra barn är inte någon liknelse, utan det är en rent fysisk sanning. Det är genuuppsättningen som är det centrala i oss. Var och en av oss individer är en transportmaskin för generna, som styr oss antingen vi vill eller inte. Kromosomerna kan delas, och det finns alltid en liten pool kromosomer som fortsätter så länge vi reproducerar oss.

Alla djur (inklusive människan) vill para sig, och det gör kromosomerna också. Människornas parning är kromosomernas förspel. Sedan parar sig kromosomerna. De mänskliga individerna är som svampar som sticker upp ur marken på hösten och sedan försvinner. Svamparna är bara frukter av det mycket stora myceliet som ligger dolt i marken. Mycelier hör till jordens största organismer. Generna är våra mycelier, och vi individer är tillfälliga svampar som sticker upp en liten tid.

Medan vi har tankarna i myllan kan vi betrakta ett fallet löv. Dess gröna färg blir gul och röd. Klorofyllet är samma molekyl som hemet i vårt hemoglobin, bara med magnesium i stället för järn i mitten. I en blodutgjutning i huden sker liknande färgomvandling – fast åt andra hållet – röd, gul, grön. Så lika är vi ett litet löv! Vi multnar också lika lätt ned. Som genfodral är vi umbärliga och tillfälliga. Desto bättre då att våra gener tycks oförstörbara men oändligt anpassningsbara. Som en mäktig flod flyter de från forntiden mot framtiden.

Leif Dernevik
Göteborg